

صفحه اول

زنجیر کردن سیامک پورزند، روزنامه نگار سالخورده به تخت بیمارستان به دستور دادستانی تهران، از دید همسر او

امیر آرمین (رادیوفردا): بنا به گزارش ها از ایران، سیامک پورزند، روزنامه نگار قدیمی، در زندان اوین به بیماری دچار شده و وی را به بیمارستان منتقل کرده اند اما ماموران دادستانی تهران وی را به تخت بیمارستان زنجیر کرده اند. رادیوفردا، آخرین وضعیت سیامک پورزند را از دکتر مهرانگیز کار، همسر سیامک پورزند، جویا شده است.

مهرانگیز کار (همسر سیامک پورزند، ویرجینیا): ببینید، ما اطلاعات مان متأسفانه مستقیم نیست برای اینکه بیش از یک سال است که مقامات قوه قضائیه جمهوری اسلامی اجازه نداده اند که سیامک پورزند، کمترین تماس مستقیمی با فرزندان خود در خارج از کشور داشته باشد، یا با من یا با دیگر افراد خانواده اش. در نتیجه، آنچه ما از آن اطلاع پیدا می کنیم از طریق اینترنت است یا خبرهایی که رادیوها منتشر می کنند. ولی آنچه مسلم است سیامک پورزند در وضعیت بسیار بدی از نظر جسمی، روانی و عصبی قرار دارد و تازگی هم ندارد و مربوط می شود به همان زمانی که یک سال در جاهای ناشناخته در زندان های غیررسمی تحت شرایط خاصی مورد بازجویی قرار داشته. ریشه بیماری های او در آنجاست که فعلاً ما از اعلام جزئیات آن معذور هستیم ولی سال گذشته در تیرماه سیامک پورزند برای آقای شاهرودی، ریاست قوه قضائیه نامه ای نوشت و شرح داد وضعیت جسمی و روانی خود را و به ضمیمه اش اسناد پزشکی لازم را هم برای ایشان ارسال کرد از آن به بعد به تداوم کسانی به زندان رفتند و از سیامک پورزند دیدن کردند منتهی همه گفته ها ضد و نقیض بوده تاکنون و یک بار رفتند گفتند شما مورد عفو قرار گرفته اید و یک بار دیگر گفتند شما به هیچ وجه نمی توانید از زندان بیایید بیرون و باید آمادگی داشته باشید برای اینکه 11 سال در زندان سپری کنید و انواع و اقسام که همین ضد و نقیض گوئی ها هم صدمات غیرقابل جبرانی بر وضعیت عصبی و روانی این زندانی سالخورده وارد کرده به خصوص که بعد از جراحیهای دانشجویی در 18 تیرماه سال 1982 که تعداد زندانیان ناگهان افزایش چشمگیری پیدا کرد، سیامک پورزند و سایر زندانی های سیاسی را از سالن هشت بند 16 به سالن یک منتقل کردند که این سالن دارای شرایط بسیار نامناسبی است و این شرایط طوری بود که وضعیت جسمی و روانی سیامک پورزند را باعث تشدید و وخامت آن شده و آخرین اطلاع این است که بالاخره ایشان را قرار دادند در بخش CCU بیمارستان مدرس، و گفته شده که ایشان به غیر از مسائل خاص استخوانی که ایجاب می کند یک عمل جراحی کاملاً فوری را، دارای ناراحتی قلبی هم هست و همچنین بیماری کلیوی هم به این بیماریها اضافه شده. در هر حال سیامک پورزند نیاز عاجل دارد به آزادی بی قید و شرط و قرار گرفتن در اختیار خانواده برای استفاده از درمان های لازم و احیانا خارج از کشور، منتهی در شرایطی که ما می شنویم یک زندانی پیر را در حالیکه در حال مرگ هست زنجیر می کنند به تخت بیمارستان طبیعی است که وارد این درخواست ها هم نخواهیم شد چون این مشخص است و نموداری است و اینه ای است از طرز تفکر و برخوردی که نسبت به زندانیان سیاسی یا هر نوع زندانی در ایران وجود دارد.

مریم احمدی (رادیوفردا): خانم کار، الان نزدیک ترین عضو خانواده که در ایران است و می تواند آقای پورزند را ببیند کیست؟

مهرانگیز کار: یک خواهر ایشان در ایران دارد که این خواهر الان شاید بیشتر از 85 سال داشته باشد. این خواهر آنقدر خم شده است که سرش تقریباً نزدیک زمین است و تنها خویشاوند درجه یک او همین خانم است خانم مهین پورزند، که در وضعیت بدتری از برادر زندانی اش قرار دارد. معمولاً در زندانها فقط خویشاوند درجه یک می تواند با زندانی دیدار داشته باشد. این زن سالخورده تنها کسی است که اجازه پیدا می کند گاهی برادر خود را ببیند و گاهی خبرهایی را به ما برساند که به هر حال نگران کننده است.

مریم احمدی، مصاحبه با مهرانگیز کار (ویرجینیا)

بایگانی

صفحه اول

SP00145